

det, der er sket her, hvor det, der nu er foreslået i dag, adskiller sig markant fra det, regeringen først lagde frem.

Kl. 12:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 12:15

Eigil Andersen (SF):

Hvis man har en lup med, tror jeg måske, man kan få øje på den her lille forbedring, men der skal bestemte også en lup til for at se den. Det skyldes jo, at det hidtil har været sådan, at man kunne få supplerende dagpenge i 52 uger; det var foreslået skåret ned til 26 uger, og nu bliver det så til 30 uger. En matematisk beregning viser, at det altså er 4 uger, det er blevet forbedret med, men det står så fast, at det bliver forringet med 22 uger.

Man kan sige, at forringelsen simpelt hen er fire gange så stor som den mikroskopiske forbedring, der er sket under den politiske behandling.

Kl. 12:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Morten Østergaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 12:16

Morten Østergaard (RV):

Ja, nu skal man jo altid være lidt nervøs, når SF begynder at rulle sig ud med regnestykker, men det, jeg gerne vil holde fast på, er, at referenceperioden er sat ned fra 3 år til 2 år. Det er jo en markant forbedring, også set fra modtageren af supplerende dagpenges side.

Det andet, jeg vil spørge hr. Eigil Andersen om, vedrører, at jeg forstår på ordførertalen, at det er hr. Eigil Andersens opfattelse, at alle, der er på deltid, gerne vil have fuldtidsarbejde. Hvis det er præmissen, er det jo udmærket. Jeg forstår også, at SF tidligere har ment, at man nærmest skulle have ret til det, hvis man er deltidsansat. Så er det bare, jeg vil spørge: Kunne man ikke forestille sig, at netop det, at man ændrer på de her regler, fører til, at nogle af de arbejdsgivere, der ikke i dag tilbyder fuldtidsarbejde, vil være nødt til at gøre det, fordi de ikke længere kan forlade sig på at få den her statsstøtte i form af supplerende dagpenge? Det kan være private arbejdsgivere, det kan være offentlige arbejdsgivere.

Er hr. Eigil Andersen fuldstændig blind for den vinkel, som rent faktisk skulle komme nogle af de mennesker til gode, som hr. Eigil Andersen påstår at tale på vegne af?

Kl. 12:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 12:17

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror også her, at virkningen vil være meget, meget mikroskopisk. I forhold til de store ulemper, man påfører lønmodtagere ved en væsentlig indtægtsnedgang, som der er tale om her, står den lille fordel slet ikke mål med den ulempe, der er.

For så vidt angår referenceperioden, som jo er den periode, inden for hvilken man kan få supplerende dagpenge, er det sådan i dag, at man kan få supplerende dagpenge inden for en periode på 70 uger. Det bliver så ændret til 2 år – her kommer jeg lidt i tvivl om tallene, må jeg så være ærlig at sige, men jeg mener ikke, at den ændring, der her er tale om, er en, som har nogen væsentlig betydning.

Det, som har den store betydning, er, hvor mange uger man kan få de her supplerende dagpenge, og det står fast, at det bliver sat ned fra 52 uger til 30 uger. Så alt i alt er det en klar forringelse for lønmodtagerne.

Kl. 12:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 12:18

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Som stedfortræder for vores arbejdsmarkedsordfører, hr. Knud Kristensen, der ikke kan være til stede i dag, har jeg lovet at tilkendegive følgende:

Jobplanen tager udgangspunkt i at øge udbuddet af arbejdskraft på det danske arbejdsmarked. Ændringen af reglerne har til formål at understøtte den målsætning, herunder at skabe flere fuldtidsstillinger, at arbejdsgivere og arbejdstagere i samarbejde udvikler et fremtidigt arbejdsmarked med flere fuldtidsstillinger. Lovforslaget fjerner ikke retten til supplerende dagpenge, men reducerer retten til 30 uger inden for en periode på 104 uger. Det vil på landsplan kunne skabe ca. 1.700 fuldtidsjob på baggrund af lovforslaget, og det vil også medvirke til at fjerne den myte, at den nuværende supplerende dagpenge-ordning er med til at finansiere arbejdsgiverbetalt manglende planlægning. Det er også et led i, at jo flere medarbejdere vi har i landet, jo færre arbejdstagere er der behov for at rekruttere fra andre lande.